

Wojewoda Warmińsko-Mazurski

Radosław Król

SO-III.431.4.2026

Olsztyn, 11 czerwca 2026 r.

Pani

Katarzyna Lasocka

Burmistrz Ornety

Stosownie do art. 47 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz.U. z 2026 r. poz. 158), zwanej dalej: „ustawą o kontroli w administracji rządowej”, przekazuję Pani treść wystąpienia pokontrolnego.

Wystąpienie pokontrolne

Kontrolę przeprowadzono w Urzędzie Miejskim w Ornece (NIP 5821001747, REGON 000526498) z siedzibą przy ul. Plac Wolności 26, 11-130 Orneta.

W okresie objętym kontrolą oraz w czasie kontroli funkcję Burmistrza Ornety – kierownika jednostki kontrolowanej pełniła Pani Katarzyna Lasocka (na stanowisku od 6 maja 2024 r.).

Kontrolę przeprowadził zespół pracowników Wydziału Spraw Obywatelskich Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie w składzie:

- 1) Maciej Jurzyński – starszy inspektor wojewódzki, przewodniczący zespołu kontrolnego, posługujący się legitymacją służbową nr 7/2025 wydaną przez Dyrektora Generalnego Urzędu, na podstawie pisemnego upoważnienia do kontroli z 1 kwietnia 2026 r. nr WK-I.0030.317.2026 wydanego przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego;
- 2) Magdalena Michalczevska – starszy inspektor wojewódzki, członek zespołu kontrolnego, posługująca się legitymacją służbową nr 3/2023 wydaną przez Dyrektora Generalnego Urzędu, na podstawie pisemnego upoważnienia do kontroli z 1 kwietnia 2026 r. nr WK-I.0030.318.2026 wydanego przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego.

Kontrolę rozpoczęto 13 kwietnia 2026 r., a zakończono 4 maja 2026 r.

Kontrola została odnotowana w książce kontroli jednostki kontrolowanej pod numerem 2/2026.

Zakres kontroli: realizacja przez Urząd Miejski w Ornecie w okresie od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2025 r. zadań zleconych z zakresu administracji rządowej w obszarze dowodów osobistych i ewidencji ludności.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie art. 2 pkt 1 i art. 6 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz.U. z 2026 r. poz. 158) oraz art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz.U. z 2025 r. poz. 428) w związku z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz.U. z 2025 r. poz. 1753) i art. 4 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz.U. z 2026 r. poz. 384).

Ustalono, że w okresie objętym kontrolą, jak również w czasie kontroli, zadania wynikające z ustawy o dowodach osobistych i ustawy o ewidencji ludności należały do zakresu działania komórki organizacyjnej Urząd Stanu Cywilnego (dalej USC). Zgodnie z regulaminem organizacyjnym Urzędu Miejskiego w Ornecie, bezpośredni nadzór merytoryczny nad pracą USC pełnił Burmistrz Ornety. Na stanowiskach kierowniczych w USC zatrudnione były:

- a) Pani Katarzyna Brązkiewicz-Kluk – kierownik USC (od 1 stycznia 2025 r.) która była odpowiedzialna przed Burmistrzem za należyłą organizację pracy i sprawne wykonywanie zadań;
- b) Pani Katarzyna Rynkiewicz – zastępca kierownika USC (od 20 czerwca 2024 r.), poprzednio zatrudniona na stanowisku ds. ewidencji ludności.

Zadania objęte kontrolą wykonywało dwóch pracowników USC: Pani Katarzyna Rynkiewicz (w zakresie ewidencji ludności) oraz Pani Joanna Kraśnianin zatrudniona na stanowisku inspektora ds. dowodów osobistych (od 1 kwietnia 2020 r.). Pracownicy zostali upoważnieni przez Burmistrza Ornety na piśmie do wykonywania w jego imieniu niektórych czynności, w szczególności wydawania zaświadczeń oraz poświadczania za zgodność odpisów dokumentów w zakresie obowiązków wynikających z zajmowanych stanowisk pracy.

Na podstawie ustaleń kontroli działalność jednostki kontrolowanej ocenia się **pozytywnie z nieprawidłowościami**.

1. Wydawanie dowodów osobistych

Badaniem kontrolnym objęto 70 z 1214 spraw wydania dowodu osobistego (tj. 5,76% ogółu). W tym zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości, natomiast ujawniono następujące uchybienia:

- 1) W 10 sprawach we wnioskach o wydanie dowodu osobistego jako sposób ustalenia tożsamości osoby ubiegającej się o dowód osobisty wskazano rejestr PESEL i Rejestr Dowodów Osobistych (RDO), pomimo, że osoba posiadała ważny dowód osobisty lub ważny dokument paszportowy. Zastępca Burmistrza Ornety wyjaśnił: „Jako sposób

ustalenia tożsamości wskazano rejestr PESEL oraz RDO, ponieważ są to rejestry zawierające najbardziej aktualne i wiarygodne dane. Każdorazowo weryfikowano tożsamość osoby ubiegającej się o dowód osobisty, poprzez okazanie przez wnioskodawcę posiadanego dokumentu tożsamości, jednak tego nie wskazywano we wniosku”. Należy wobec tego wskazać, że organ gminy powinien odnotować sposób ustalenia tożsamości zgodnie ze stanem faktycznym. Potwierdzenie tożsamości na podstawie danych zawartych w rejestrze PESEL i w RDO może nastąpić tylko wtedy, gdy osoba nie posiada ważnego dowodu osobistego lub ważnego dokumentu paszportowego (art. 29 ust. 1 ustawy o dowodach osobistych).

2) We wniosku nr 2809053/2025/1274998/01 o wydanie dowodu osobistego osobie małoletniej nie zamieszczono informacji o nazwie, serii i numerze dokumentu tożsamości rodzica składającego wniosek w imieniu dziecka. Zastępca Burmistrza Ornety wyjaśnił: „Pracownik przyjmujący wniosek omyłkowo nie wpisał danych dokumentu wnioskodawcy, lecz tożsamość wnioskodawcy została zweryfikowana, gdyż w tym samym dniu wnioskodawca – matka dziecka – składała wniosek o dowód osobisty dla siebie”.

3) Przy odbiorze dowodu osobistego wydanego „po raz pierwszy” jako sposób ustalenia tożsamości osoby ubiegającej się o wydanie dowodu wskazywano rejestr PESEL. Jak wyjaśnił Zastępca Burmistrza: „Wskazanie rejestru PESEL jako sposobu ustalenia tożsamości wynikało z faktu, że przy wydawaniu dowodu »po raz pierwszy« urzędnik nie miał możliwości porównania osoby z jej poprzednim dokumentem tożsamości”. Takie działanie było niezgodne z art. 30a ustawy o dowodach osobistych, który stanowi, że organ gminy potwierdza tożsamość osoby odbierającej dowód osobisty oraz osoby, o której mowa w art. 30 ust. 3, na podstawie dowodu osobistego, ważnego dokumentu paszportowego lub danych zawartych w RDO.

4) Przy odbiorze kolejnego dowodu osobistego (w sytuacji, gdy dotychczasowy dokument nie został zgłoszony jako utracony lub uszkodzony) jako sposób ustalenia tożsamości osoby ubiegającej się o wydanie dowodu wskazywano RDO lub rejestr PESEL i RDO, a nie dotychczasowy dowód osobisty. Jak wyjaśnił Zastępca Burmistrza – wskazywano ww. rejestry, ponieważ „są one podstawowym i najbardziej wiarygodnym źródłem danych dla pracowników obsługujących stanowisko ds. dowodów osobistych”. Jednak w takich przypadkach organ gminy powinien potwierdzać tożsamość osoby na podstawie dowodu osobistego, co wynika z art. 30a ustawy.

5) W sprawach nr 2809053/2025/4893400/01 i 2809053/2025/3259221/01 w danych wydania dowodu osobistego zgromadzonych w RDO nie zamieszczono informacji o anulowaniu dotychczas posiadanego dowodu i dacie anulowania. Zastępca Burmistrza wyjaśnił, że w ww. sprawach w danych wydania dowodu osobistego nie wprowadzono informacji o anulowaniu posiadanych dowodów oraz dacie ich anulowania, ponieważ dowody te były już nieważne w chwili składania wniosków

o nowe dowody. Działanie to było niezgodne z art. 31 ust. 2 pkt 10 ustawy o dowodach osobistych, z którego wynika, że formularz odbioru dowodu osobistego zawiera informację o fizycznym anulowaniu i zwrocie dotychczas posiadanego dowodu osobistego. Jest to informacja obligatoryjna bez względu na status dowodu podlegającego fizycznemu anulowaniu.

Jednocześnie należy wskazać, że ww. uchybienia nie wywołały skutków i nie miały istotnego wpływu na realizację zadania.

Z informacji przekazanych przez jednostkę kontrolowaną wynika, że dowody osobiste są przechowywane w warunkach uniemożliwiających dostęp do nich osób nieuprawnionych, ich zabranie, zniszczenie lub uszkodzenie. Pomieszczenie, w którym przechowywane są dowody, spełnia wymogi określone w art. 43 ust. 5 ustawy o dokumentach publicznych.

2. Unieważnianie dowodów osobistych

Wybrane do badania sprawy wydania dowodu osobistego weryfikowano również pod kątem prawidłowości unieważnienia w RDO poprzedniego dowodu osobistego wnioskodawcy. Weryfikacji poddano 57 przypadków unieważnień. Stwierdzono jedną nieprawidłowość: w sprawie z wniosku nr 2809053/2025/8240240/01 dotychczasowy dowód osobisty wnioskodawcy unieważniono z powodu „upływu terminu ważności”, a nie „zmiany wizerunku twarzy”. Przyczyną nieprawidłowości była omyłka pracownika rejestrującego unieważnienie dokumentu tożsamości, zaś skutkiem – zasilenie RDO danymi niezgodnymi ze stanem faktycznym. W pozostałym zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości lub uchybień.

3. Udostępnianie danych z RDO i dokumentacji związanej z dowodami osobistymi

Badaniem objęto 5 z 9 spraw wszczętych i załatwionych w okresie objętym kontrolą. We wszystkich sprawach wnioski o udostępnienie danych z RDO lub dokumentacji związanej z dowodami osobistymi były uzasadnione i zostały złożone przez podmioty realizujące zadania publiczne. Odpowiedzi udzielono bez zbędnej zwłoki. Przy czym w sprawie nr USC.5345.3.10.2025 wniosek o udostępnienie dokumentacji został podpisany przez funkcjonariusza Policji (p.o. naczelnika wydziału w komendzie powiatowej) bez wskazania, że działa z upoważnienia organu Policji, tj. komendanta powiatowego. Do wniosku nie załączono dokumentu potwierdzającego upoważnienie do działania w tym zakresie (nieprawidłowość). Z wyjaśnień do kontroli wynika, że pracownik odpowiedzialny za realizację wniosku skontaktował się telefonicznie z funkcjonariuszem Policji, który podpisał wniosek. Potwierdził on, że występuje w imieniu komendanta powiatowego Policji i z racji zajmowanego stanowiska jest osobą uprawnioną do składania wniosków o udostępnienie danych. Ponadto pracownik jednostki kontrolowanej potwierdził na stronie BIP komendy powiatowej

policii zajmowane stanowisko osoby, która podpisała wniosek. Z uwagi na terminy procesowe nie wezwano do przedłożenia stosownego upoważnienia. Należy wskazać, że okoliczności podane w wyjaśnieniach nie zostały udokumentowane w aktach sprawy. Ponadto niezyskanie kopii upoważnienia na piśmie uniemożliwiało weryfikację zakresu umocowania osoby podpisującej wniosek oraz naruszało zasadę pisemności wyrażoną w art. 14 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej k.p.a.).

4. Rejestracja miejsc pobytu obywateli polskich i cudzoziemców oraz nadawanie numeru PESEL na wniosek

Badaniem objęto 32 z 397 spraw ze zgłoszeń meldunkowych (8,06% ogółu) będących podstawą do zameldowania lub wymeldowania z miejsca pobytu stałego bądź czasowego. Ustalono, że wszystkie zgłoszenia meldunkowe zostały dokonane we właściwej formie, a dane z nich wynikające – niezwłocznie zarejestrowane w rejestrze PESEL. W tym zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości bądź uchybień.

Ponadto z informacji przekazanych przez jednostkę kontrolowaną wynika, że w okresie objętym kontrolą nie złożono wniosków o nadanie numeru PESEL w trybie art. 18 ustawy o ewidencji ludności.

5. Udostępnianie danych jednostkowych z rejestru PESEL i rejestru mieszkańców

Badaniem objęto 24 ze 120 spraw (20% ogółu), w tym 2 sprawy zakończone decyzją odmowną. Stwierdzono, że w 15 zbadanych sprawach wnioski złożyły podmioty publiczne, zaś żądane dane były niezbędne do realizacji zadań tych podmiotów określonych w odrębnych przepisach. Natomiast w 9 sprawach wnioski złożyły podmioty powołujące się na interes prawny w otrzymaniu danych.

W uzasadnieniu decyzji o odmowie udostępnienia danych wydanej w sprawie nr USC.5345.2.76.2025 nie przytoczono i nie wyjaśniono art. 47 ust. 3 ustawy o ewidencji ludności stanowiącego podstawę prawną jej wydania (uchybiecie). W tym kontekście wyjaśniono, że w ww. decyzji została powołana podstawa prawna odmowy udostępnienia danych, która w uzasadnieniu decyzji co prawda nie została wprost przytoczona, jednakże przyczyna odmowy została szczegółowo wyjaśniona. Należy wobec tego wskazać, że zgodnie z art. 107 § 3 k.p.a., uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Jednocześnie należy stwierdzić, że uchybiecie nie wywołało skutków. Powody wydania decyzji odmownej zostały należycie wyjaśnione w uzasadnieniu.

W sprawie udostępnienia danych nr USC.5345.2.86.2025, w wezwaniu wnioskodawcy do usunięcia braków formalnych wniosku oraz braku opłaty, zawarto pouczenie wyłącznie o rygorze pozostawienia wniosku bez rozpoznania w trybie art. 64 § 2 k.p.a., a nie wskazano, że w przypadku nieuiszczenia należnej opłaty podanie będzie podlegało zwrotowi w trybie art. 261 § 2 k.p.a. (uchybiecie). Zastępca Burmistrza

wyjaśnić: „Pracownik przygotowujący wezwanie zdawał sobie sprawę, iż w wezwaniu należało pouczyć Wnioskodawcę również o konsekwencjach nieuiszczenia wymaganej opłaty (t.j. o treści art. 261 § 2 k.p.a. – nieuiszczenie wymaganej opłaty spowoduje zwrot podania). Zakładając, iż wnioskodawca nie ustosunkowałby się do wezwania w ogóle (nie wniósłby wymaganej opłaty jak również nie dołączyłby stosownego pełnomocnictwa), pracownik rozpatrujący wniosek, w zaistniałym przypadku, skorzystał ze wzoru pouczenia zamieszczonego na platformie szkoleniowej pl.iD w zakładce Rejestr PESEL→ wzory dokumentów→ udostępnienia danych→ wzory wezwań (wezwanie nr 3)”. Uchybienie nie wywołało skutków, zaś przedmiotowa sprawa została załatwiona prawidłowo.

W pozostałym zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości lub uchybień.

6. Postępowania administracyjne w sprawach meldunkowych

Badaniem objęto akta 8 spraw, w tym 7 z 21 spraw wszczętych i zakończonych w okresie objętym kontrolą oraz 1 sprawę, w której wniosek o wymeldowanie pozostawiono bez rozpoznania. W 4 zbadanych sprawach postępowania wszczęto na wniosek uprawnionego podmiotu, zaś w 3 sprawach – z urzędu (w tym 2 sprawy w trybie art. 31 ust. 1 ustawy o ewidencji ludności).

Ustalono, że w zawiadomieniach o wszczęciu postępowań wskazywano, iż stronom przysługuje prawo przeglądania akt sprawy i sporządzania z nich notatek i odpisów w ograniczonym terminie, tj. 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia (uchybienie). Było to niezgodne z art. 73 k.p.a., który uprawnia strony do wglądu w akta sprawy na każdym etapie postępowania, jak również po jego zakończeniu. Przyczyną uchybienia była omyłka pracownika. Zastępca Burmistrza zapewnił, że zawsze, gdy strona zwróci się do organu o kopie akt bądź zapoznanie się z materiałem dowodowym w sprawie, akta postępowania są jej udostępniane. Nie stwierdzono skutków uchybienia.

W przypadku kilku doręczeń przesyłki wróciły do akt nieodebrane przez adresatów; doręczający oznaczył na przesyłkach daty awizowania, ale nie wskazał, gdzie pozostawił awiza oraz w jakim miejscu i terminie pismo można odebrać (uchybienie). Jak wyjaśnił Zastępca Burmistrza, osobą doręczającą pisma w tych przypadkach był pracownik sekretariatu. Doręczający pisma zostawiał w skrzynce adresata zawiadomienie informujące, gdzie i w jakich godzinach można odebrać awizowaną przesyłkę. Należy wskazać, że brak pełnej informacji na przesyłkach o sposobie zawiadomienia adresatów nie miał w tych przypadkach wpływu na prowadzone postępowania. Niemniej należy wskazać, że co do zasady warunkiem uznania pisma za doręczone w trybie określonym w art. 44 k.p.a. jest poprawne oznaczenie przez doręczyciela na przesyłce, czy i w jaki sposób adresat został zawiadomiony o jej nadejściu oraz gdzie i w jakim terminie może ją odebrać.

Ponadto ustalono, że organ przeprowadził niezbędne dowody w sprawach, które prawidłowo udokumentował, a ponadto umożliwił stronom wypowiedzenie się w sprawie przed wydaniem decyzji. Decyzje zawierały wszystkie elementy obligatoryjne określone w art. 107 § 1 k.p.a., z wyjątkiem sprawy o zameldowanie na pobyt stały nr USC.5343.5.20.2025, w której organ przyjął, że decyzja uwzględniła w całości żądanie strony oraz odstąpił od jej uzasadnienia w trybie art. 107 § 4 k.p.a. Zastępca Burmistrza wyjaśnił, że wnioskodawca złożył wniosek o zameldowanie siebie oraz swojej żony na pobyt stały w lokalu niemieszkalnym, gdzie była prowadzona działalność gospodarcza. Są oni jedynymi właścicielami nieruchomości. „Z uwagi na fakt, iż postępowanie dotyczyło właścicieli nieruchomości, którzy z uwagi na charakter lokalu nie mogli zostać zameldowani w drodze czynności materialno-technicznej, organ wszczął postępowanie o ich zameldowanie. Po przeprowadzonym postępowaniu organ wydał decyzję administracyjną orzekającą o ich zameldowaniu – czyli decyzję zgodną z celem wnioskodawcy (ich żądaniem). Stąd też organ odstąpił od uzasadnienia decyzji”. Odnosząc się do tych wyjaśnień należy wskazać, że organ pominął w tym przypadku istotną okoliczność, iż decyzja o zameldowaniu nie jest wydawana na żądanie (wniosek) strony, tylko z urzędu w sytuacji, gdy dane zgłoszone do zameldowania budzą wątpliwości. Zatem odstąpienie od uzasadnienia decyzji było niedopuszczalne i naruszało art. 107 § 1 pkt 6 oraz art. 107 § 4 k.p.a. (nieprawidłowość). Skutkiem było wydanie i doręczenie stronom decyzji obciążonej wadą (niezawierającej jednego z obligatoryjnych elementów), aczkolwiek nie miało to wpływu na wynik sprawy. Nadmienić należy, że organ działał w sposób niekonsekwentny – skoro odstąpił od uzasadnienia decyzji jako uwzględniającej w całości żądanie strony, to uwzględniając treść art. 127 § 1a k.p.a. powinien pouczyć strony o możliwości wniesienia skargi do sądu administracyjnego, a nie o możliwości wniesienia odwołania. W powołaniu podstawy prawnej decyzji organ podał art. 31 ustawy o ewidencji ludności, a nie wskazał, który z ustępów tego przepisu miał zastosowanie w sprawie. Uchybienie to nie miało wpływu na wynik sprawy. Należy jednak wskazać, że w sytuacji, gdy dany artykuł dzieli się na ustępy, brak wskazania, który z nich znajduje zastosowanie w sprawie, narusza wymóg powołania podstawy prawnej. Tym bardziej, że w tej sprawie organ odstąpił od uzasadnienia, w tym wyjaśnienia podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Z kolei w sprawie nr USC.5343.5.4.2025 organ dopuścił się błędu w wykładni i zastosowaniu przepisów o umorzeniu postępowania, uznając cofnięcie wniosku za przesłankę bezprzedmiotowości „z urzędu” (art. 105 § 1 k.p.a.). Tymczasem cofnięcie wniosku przez stronę obligowało organ do wydania decyzji na podstawie art. 105 § 2 k.p.a., a nie art. 105 § 1 k.p.a., co wymagało uprzedniej oceny w zakresie interesu społecznego oraz stanowiska pozostałych stron postępowania. Powyższa nieprawidłowość, wynikająca z omyłki pracownika odpowiedzialnego, doprowadziła do wadliwości uzasadnienia decyzji. Nie wpłynęła jednak na treść samego

rozstrzygnięcia, jako że organ i tak zmierzał do zakończenia postępowania w tym trybie. Nie mniej jednak błąd ten, jako nieskutkujący zmianą istoty załatwienia sprawy, powinien zostać skorygowany przez organ w trybie procesowym (sprostowanie z urzędu art. 113 § 1 k.p.a.).

Osobami odpowiedzialnymi za stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości i uchybienia są pracownicy realizujący poszczególne sprawy/czynności oraz ich bezpośredni przełożony jako osoba sprawująca nadzór nad wykonywaniem zadań.

Podsumowując dokonane ustalenia należy stwierdzić, że **zadania objęte kontrolą były co do zasady realizowane prawidłowo i terminowo**. Nieprawidłowości stwierdzono w zaledwie czterech na 137 zbadanych spraw. Ponadto stwierdzono dziewięć uchybień, co wskazuje na sporadyczność błędów w kontrolowanym obszarze zadań.

Do ustaleń kontroli, przedstawionych kierownikowi jednostki kontrolowanej w projekcie wystąpienia pokontrolnego, nie wniesiono zastrzeżeń.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i oceny wnoszę o:

1. Ustalanie tożsamości osoby ubiegającej się o wydanie dowodu osobistego lub składającej wnioski na jej rzecz oraz zamieszczanie we wnioskach i w formularzach odbioru adnotacji w tym zakresie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i stanem faktycznym.
2. Zamieszczanie w danych wydania dowodu osobistego informacji o anulowaniu dotychczas posiadanego dowodu i dacie anulowania również w sytuacji, gdy dokument ten był już nieważny w chwili składania wniosku.
3. Wystąpienie do ministra właściwego do spraw informatyzacji w trybie art. 56b ustawy o dowodach osobistych o sprostowanie przyczyny unieważnienia dotychczasowego dowodu osobistego wnioskodawcy w sprawie z wniosku nr 2809053/2025/8240240/01.
4. Dokumentowanie w aktach spraw o udostępnienie dokumentacji związanej z dowodami osobistymi umocowania osoby podpisującej wnioski do działania w imieniu organu uprawnionego.
5. Przytaczanie i wyjaśnianie w uzasadnieniach decyzji o odmowie udostępnienia danych jednostkowych art. 47 ust. 3 ustawy o ewidencji ludności.
6. Zamieszczanie w wezwaniach do usunięcia braków formalnych wniosku o udostępnienie danych i braku opłaty pouczenia o skutkach prawnych niezastosowania się do wezwania wynikających zarówno z art. 64 § 2 k.p.a., jak i art. 261 § 2 k.p.a.

7. Zamieszczanie w zawiadomieniach o wszczęciu postępowań w sprawach meldunkowych poprawnej informacji o prawie przeglądania akt sprawy i sporządzania z nich notatek i odpisów na każdym etapie postępowania, jak również po jego zakończeniu.
8. W przypadku awizowania przesyłki zawierającej pismo w sprawie meldunkowej doręczanej przez pracownika jednostki kontrolowanej – zamieszczanie na przesyłce informacji, gdzie doręczający pozostawił awiza oraz w jakim miejscu i terminie pismo można odebrać.
9. Zamieszczanie w decyzjach o zameldowaniu na pobyt stały uzasadnienia faktycznego i prawnego, zaś w powołaniu podstawy prawnej wskazywanie również właściwego ustępu w art. 31 ustawy o ewidencji ludności.
10. Stosowanie art. 105 § 2 k.p.a. jako właściwej podstawy prawnej umorzenia postępowania w przypadku cofnięcia przez stronę wniosku o wymeldowanie (zamiast art. 105 § 1 k.p.a.).
11. Dokonanie z urzędu sprostowania omyłki w wydanej decyzji nr USC.5343.5.4.2025 poprzez wskazanie prawidłowej podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

Proszę Panią Burmistrz o podjęcie działań mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i uchybień oraz poinformowanie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia, o sposobie wykorzystania uwagi i wniosków oraz wykonania zaleceń, a także o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia działań.

Jednocześnie informuję, że stosownie do art. 48 ustawy o kontroli w administracji rządowej, od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze.

Z poważaniem

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Radostaw Król